

Terug naar Argentinië, voorbereiding en resultaat.

Na de terugkeer van Jan Poels en Gerard van Meijel uit Argentinië – vermoedelijk in augustus 1892 – heeft de Grote Compagnie niet lang gearzeld om een nieuw team opkopers uit te zenden naar de boorden van de Rio de la Plata. Kennelijk zijn de berichten die de twee voorlopers mee terugbrachten toch zó positief geweest, dat het opzetten van een georganiseerde handelslijn vanuit Zuid-Amerika serieus geprobeerd moest worden.

Of dit de mening van de hele Compagnie is geweest, valt te betwijfelen. Uit documenten blijkt, dat het initiatief vooral is uitgegaan van Peter-Jan Poels in Londen. Hij komt uit deze stukken naar voren als de opdrachtgever. Peel en Maas van januari 1893 schrijft: *Sinds vele jaren wordt in ons dorp een handel op groote schaal gedreven in schapen. Op de groote markten worden de schapen die in verre streken gekocht zijn door de Venraysche kooplieden met gretigheid verkocht. Maandag vertrekken 3 ondernemende jeugdige leden van de "Groote Schaapscompagnie", de heeren L. Raedts, G.v.Meijel van alhier en M. Poels van Warcoing (België) om een reisje te maken naar de Argentijnsche republiek, naar Buenos Aires om schapen te kopen en deze dan later naar Europa te verzenden. Wij hopen dat de heeren eene voorspoedige reis en veel succes zullen hebben en verder dat de Schaaps-compagnie, die zoveel kapitaal in Venray brengt en daardoor veel bijdraagt tot den bloei van ons dorp, steeds moge bloeien en vooruitgaan door de energie der jeugdige leden.*

Louis Raedts houdt de reisnotities goed bij, vooral met financiële aantekeningen. Meestal worden de benodigde gelden telegrafisch aangevraagd en niet via kredietverlening bij de Banco de Lóndres y Rio de la Plata te Buenos Aires.

Het blijkt dat het moeilijk en duur is om de schapen te verzekeren. Het is ook een heel werk om de schapen voor het transport gekeurd te krijgen. Dit gebeurt oa door Angel Martinez, gediplomeerd diergeneeskundige van de faculteit van Buenos Aires. Deze geeft op 22 juni 1893 een verklaring van "geen bezwaar" af voor de export van achthonderd schapen door Raedts & Poels met de boot Pampa, bestemming Duinkerken.

Indianen als schapenhouders (1893)

Louis Raedts is ruim 6 maanden in Argentinië gebleven. Te paard bezoekt hij een groot aantal estancias (schapenfarms), gelegen op de campagna (platteland) in de omgeving van Buenos Aires. Hij onderhandelt met schapenfokkers over aantallen, levertijden en prijzen. Veel meer tijd, energie en improvisatietalent heeft hij nodig gehad voor de organisatie van het transport van de schapen; eerst vanaf de boerderijen naar kleine stationnetjes in de buurt en dan vandaar per trein naar de haven in Buenos Aires. Het overbrengen van de aangekochte kuddes naar de laadstations gebeurt door gaucho's (drijvers). Louis en/of zijn medewerkers moeten zelf wagoncapaciteit reserveren.

Is er eenmaal een vrachtboot gecharterd, dan moet deze voor het vervoer van schapen worden ingericht. Zo heeft Louis Raedts bij de bevrachting van de Florence, onder kapitein Lax die op 26 maart 1893 uitvaart met 629 schapen voor Antwerpen aan boord, zelf moeten zorgen voor hekken, voeder en watertonnen. Op andere plaatsen in zijn zakboekje is sprake van aankoop van emmers en rieken.

Schapen scheren in Argentinië (1893)

Het laatste schip met schapen dat in opdracht van Louis Raedts uit de haven van Buenos Aires vertrekt, is de Highland Layer onder kapitein King dat op 10 juli 1893 uitvaart met 838 schapen voor Liverpool aan boord. De inkoop van deze schapen, de spoorwegkosten tot B.A., de gaucho's, de bootvoorzieningen en het voeder hebben 12.300 dollar gekost. Aan boord van deze boot keert Louis naar Europa terug. Mogelijk is Martin Poels jr. achtergebleven om de handel gaande te houden.

Louis Raedts, Gerard van Meijel en Martin Poels jr. hebben in totaal in 11 verladingen 7677 schapen in Argentinië ingekocht en in Europa verhandeld. Er werd goed aan verdiend.